

[Udenrigsministeren]

Jeg skal ikke forlænge debatten meget mere, bare konstatere, at hr. Steen Folke altså har den opfattelse, at de lande, der er omfattet af Lomékonventionen, ikke er repræsentative, bl. a. med den begrundelse, at deres regeringer udgår fra en overklasse. Jeg hørte fru Hanne Engberg kort forinden referere et telegram fra Liberia, hvor man, altså regeringerne, udtrykte utilfredshed. Fru Hanne Engbergs udgangspunkt er altså, at hvad der bliver sagt fra regeringerne, er noget, man kan anvende i argumentationen.

Heroverfor vil jeg bare lige sige, at det er da klart, at når der er tale om forhandlinger – og det har været langvarige forhandlinger – så vil ingen af parterne sige, at det, der her er opnået af resultat, er noget, man 100 pct. synes er tilfredsstillende. Sådan er det nu engang, når der forhandles. Det er da en meget forståelig reaktion, når man fra Lomélandene siger: der var punkter, vi gerne så ændret og gerne så forbedret. Sådan må det nu engang være.

Det afgørende for regeringen er – og det vil jeg især rette til fru Hanne Engberg – at hvis fru Hanne Engberg havde været til stede ved det møde i Liberia, som fru Hanne Engberg referede fra, og hvis fru Hanne Engberg havde stået op og sagt: »Jeg, repræsentant for socialistisk folkeparti, vil gå hjem i det danske folketing og foreslå, at man stemmer imod ratifikation af Lomékonvention II«, så kan jeg garantere fru Hanne Engberg for, at der ikke ville rejse sig én hånd i begejstrede klapsalver for denne indstilling til tingene. Tværtimod vil man sige: »Kan du ikke lige pakke teorierne bort og så gå hjem og sige: »Selvfølgelig skal vi have den ført igennem« – det finder vi er i vores interesse.«

Jeg vil føje til, det er ikke bare Lomélandenes interesse, det er også EFs interesse – med de vanskeligheder, der nu engang ligger i, at man skal forhandle, og at man skal finde ud af meget komplicerede problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til værnepligtslov.

(Lovforslag nr. L 110. Fremsat 24/1 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Robert Pedersen (S):**

Det har altid været socialdemokratisk politik, at tilgangen til det militære og det private beredskab skulle bygge på en værnepligt. Det har også altid været en gennemgående holdning i vores parti og gruppe, at militærnægtere skulle have de muligheder, som de ifølge denne lov og tidligere love har haft. Så vidt jeg kan konstatere ved et besøg i biblioteket, er Danmark det land, der længst har accepteret, at man af samvittighedsgrunde undslod sig for denne pligt. Det synes jeg er helt i orden.

Men det er ikke nogen principreform, der ligger på bordet foran os. Det forekommer mig at være en administrativ reform, der bygger på et dybtgående arbejde i en betænkning, som vi fik sidste år, og som ligesom vil gøre hele apparatet mere strømlinet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi synes, at den besparelse på 10 mill. kr., man kan nå frem til, er en fordel. Vi synes også, det er et meget stort fremskridt, at spørgsmålet om, hvorvidt den unge mand er fysisk eller psykisk uegnet, afgøres af en læge. Vi synes også, det er et vældigt fremskridt, at man konstaterer, at bistandsarbejde i u-landene bliver betragtet på linje med værnepligten.

Derfor er der fra den socialdemokratiske gruppes side en meget stærk opbakning bag det lovforslag, som indenrigsministeren er kommet med, men jeg skal indrømme, at de fleste af enkelthederne i lovforslaget egner sig bedst for udvalgsarbejdet, og jeg vil derfor tilsige de andre ordførere en vilje til i